

Đ&#t N&#c Tôi Bây Gi& R&#t L&. T& Bao Gi& Thói H& H& Thành Quen. Tàu n&#c L& đi vào vùng “nh&y c&m”. Tàu n&#c tôi b& bãi cá than tr&i...

Quê tôi ngày x&a, khi c&n thì ng&#i dân chúng tôi th&nh tho&ng nh& đ&n c&nh sát, nh&ng không s&, vì ch&ng làm gì sai trái. Quê tôi bây gi& sai hay không sai, ng&#i dân v&n ph&i s& c&nh sát công an, vì h& là ng&#i có quy&n l&c nh&t. T&t c& các lo&i công an đ&u có quy&n sinh sát trong tay. Công an là l&p ng&#i làm giàu mau, s&ng sang tr&ng nh&t và sung s&ng nh&t trong t&ng l&p nhân dân xã h&i ch& nghĩa. Có r&t nhi&u lo&i công an.. Tôi xin k& tr&#c tiên là công an kinh t&.

Công an kinh t& :

Vi&c chính c&a các ngài công an kinh t& là đi vào ch&, vào các c&a hàng. Vi&c đ&u tiên là ho&nh h&e tra h&i các ch&ng t& hàng hóa, r&i ki&m c& l&y hàng c&a ng&#i ta. Dù có hóa đ&n hay không có hóa đ&n, cũng b& chúng tìm cách t&ch thu. Chúng t&ch thu t& nh&ng món hàng đ&t ti&n, đ&n m& rau m& cá.. Nh&ng c&a hàng l&n thì chúng t&ch thu (ăn c&#p) hàng hóa nh& đi&n tho&i đi đ&ng, n&i c&m đi&n, máy móc, đĩa hát, máy truy&n hình v..v.... Các ngài cho c& là s& hàng này nh&p l&u? Ng&#i bán hàng nào bi&t hàng nào l&u, hàng nào không l&u? Có tr&i m&i bi&t? Vì ng&#i trong th& tr&n mua hàng t& các ti&m buôn & thành ph&? Khi mua hàng hóa thì ph&i tr& ti&n. Hàng hóa nh&p vào trong n&#c, thì có nhà n&#c qu&n lý ch&, c& sao ra đ&n hàng ngoài ch& b&o là hàng nh&p l&u? Nh&ng m&i ng&#i ch& có mi&ng ăn, mà không có mi&ng nói. M&t qu&c gia không có pháp lu&t! K& có quy&n, có th& bao gi& cũng đề lên đ&u đám dân đen.

M&i l&n đi ki&m tra nh& v&y, b&n công an th&ng đ&m theo sau là xe t&i, đ& ch& đ& ăn c&#p v&. T&i nghi&p nh&t là nh&ng ng&#i buôn rau, buôn cá & v&a hệ các ch&. Công an qu&ng c& gánh rau, c& gánh cá c&a ng&#i dân lên xe ch& v& đ&n, đ& chia nhau ăn. Chúng vi&n lý do là l&n chi&m l& đ&ng, tr&ng ng&#i l&u thông? Ch&ng ai dám lên đ&n mà xin l&i, vì ch&ng bao gi& chúng nó

cho tôi mà xin, đến chợ mua đồ công vô ích mà thôi. Hàng hóa chúng ta phải chia cho các quan chức trong quan ăn, gọi là hàng chợ thu.

Nhiều khi, trở lại khi chợ thu, chúng nêu ra vấn đề “phát.” Nhiều có những món hàng giá trị, chúng mua nhiều thì chúng xoay xở bán đắt hơn phát, mà giá trị phát nhiều hơn giá trị món hàng. Giá 300 ngàn thì chúng phát 500 ngàn đồng, thế là khi bán đắt phát thì người buôn bán luôn, bán cả vấn đề cho chúng chia nhau ăn! Thôi thì bán cho yên cái thân. Đêm về nghe tiếng ồn ào giẫm nát tim gan phèo phôi cả mình. Người dân trong nước xã hội chế nghĩa là thế đấy! Mặc nhiên chúng ta không hàng hóa cả người khác, mà chúng tôi gọi bán cả ngày. Tôi nghĩ phải nói là những người buôn gánh bán bưng. Ngày nay coi như nhàn đối, phải đi vay mượn ít trăm ngàn tiền về, mua gánh hàng khác, buôn bán lại để nuôi gia đình.

Những chuyện oan ức trong nước tôi, có hàng vấn đề hàng triểu chuyện như vậy. Kêu trời, trời không thấu, kêu đất đất không nghe! Kêu cán bộ chính quyền địa phương, thì có bao giờ được gọi quy tắc đâu? Dân thế công an kinh tế, ngoài miệng chào hỏi những trong ruột thì lo sợ vô cùng.

Kiểm tra là công an giao thông:

Công an giao thông, trang bị sắc phục màu vàng, (nhiều người đi buôn gọi họ là chó vàng) họ đứng trên năm năm ba trên các ngã đường. Có súng, có mũ họ hỏi. Chúng nó hỏi bạn có lái xe nào đi trên tuyến đường này. Trước tiên là xe khách. Khi nghe còi thổi toét cái thì tài xế, xuống xe mang theo giấy tờ xe, bằng lái, kèm theo 50 hay 100 ngàn tùy theo số lượng khách hàng trên xe. Thế là sau khi coi qua loa giấy tờ, chúng nó cầm sổ hỏi bao nhiêu, nếu ít cho xe qua bên kiểm soát, kha khá thì cho đi. Nếu tài xế nào không biết luật địa phương, chờ trình giấy tờ thì xin đưa lái kiểm soát. Vì mỗi tháng đo, trăm ngàn lý do để phạt: xe quá tải, xe không an toàn mặt này hay mặt khác, để chúng có cớ phạt. Chúng có hàng trăm ngàn lý do, trăm ngàn tháng đo để phạt, chỉ vì chế tài xe không biết “chỉ” cho công an. Nếu đóng phạt thì chế xe còn gì mà ăn? Mà không đóng thì không chế phạt được. Người lái xe khốn, người đi đường đã khổ, người đi buôn càng khổ hơn. Mặt việc tốt nhất là gặp công an giao thông thì địa phương. Đó là luật! Luật bóc lột, luật ăn cướp!

Chúng nó ăn tiền trong chợ, nên chế chế vào công an giao thông, ít nhất là mặt năm thì tên nào cũng nhà giàu ô tô. Vài năm sau tên nào cũng bằng phẳng, xe hơi, như những chú ba tàu ngày xưa. Nước tôi chế chế có ông công an nào nghèo cả.

Tiền đồn là công an hình sự :

Con ông lớn thì thông minh tiền đồn bắt thả, nên con cái bỏ xì ke ma túy. Mẹ tôi ông lớn có chín ông có con cái bỏ bnh này. S khác thì ra ngoài chơi bị, đánh lớn hành hung ngay cả trng h c. Ai cũng sợ c u m cô chiêu, h c d t mà th y cô cũng ph i s , nh ng h l i s công an hành s . Công an hành s mà g p m y v này thì no. Chúng nó bắt thì ph i ra tay ng t. Cho nên con ông lớn bắt, thì công an hình s m p. Ph i h i l cho chúng t n tri u tri u, đ chúng th v , ch không thì m t m t ông bà lớn đ y. Quê tôi, toàn con cái ông lớn bà lớn, cán bộ c p cao m i có t n đ xì ke, vì thả m a c a đ c a đ , ch dân đen thì đói nghèo su t đ i l y gì xì ke. Ngoài ra, các v con nhà giàu có (th ng là b n móc ngo c ho c thân nhân cán bộ g c) m i đ t n ch i nh ng xa xỉ ph m này. H là khách hàng t t cho b n công an hành s .

Tép riu là công an xã:

Công an xã, công an khu v c, lo i tép riu này cũng có nhi u cách làm t n d dàng. Nh t là có ng i n c ngoài v , n u vào thăm b n bè ho c thân nhân bu i chi u thì làm sao trình di n đ c. Th là t i đ n, chúng vào ki m tra h kh u. Dù ch nhà b o có báo p t m trú đàng hoàng, nh ng chúng c h ch sách m i, ít nh t ph i ki m đ n hàng trăm đô la m i yên. Ngay vùng quanh Sài gòn đó ch không ph i vùng quê đâu! Ai Vi t ki u v n c ít nh t b bì cho công an xã 100 đô, có ch còn cho là ít không nh n, th là các anh Vi t ki u lo đ a thêm, có anh ra n c ngoài s m t m t không dám nói đó thôi. Không chỉ là b gi “bát bo” l n. Có anh đ c công an m i đi, lúc đ u gia đình teo rêu, nh ng th c ch t là m i đi ăn và nói th t nhi u lý do, làm th nào đ anh Vi t ki u ph i chi s t n t 200 đô tr lên m i yên. Hình nh ai cũng bi t v c này, nh ng ai cũng gi u nhau v c này thì ph i. Có ph i không m y anh ch Vi t ki u? Ngay ở Sài gòn, anh ch Vi t ki u v , n u khách s n thì h đã thu t n khách s n r i. Còn s khác v v i gia đình, thì thân nhân đã đóng h i ch t cho h r i, cho nên các anh ch nào bi t, c nghĩ là yên thân, t do. M t lòng công an thì hãy li u ch ng là có truy n đ n hay sủng trong ba lô, hay trong hành lý d dàng.

các n c t do, tiền t n. Công an hay c nh sát là ng i mang l i s bình yên, an l c cho dân chúng, nh ng n c tôi công an là lo i ng i đem đau kh , tang tóc cho m i ng i m i gi i. Công an nh là m t hung th n ám nh m i ng i dân. Ng i dân c th mà ch u thi t thòi, oan c. Nh ng ng i dân l ng thi n v n nghèo đ n muôn đ i, và luôn ch u m i n i oan khiên.

Chuyện Quê Tôi

Tác Giả: Ng&#i Đ&ng Nai

Thứ Bảy, 27 Tháng 8 Năm 2011 20:16

Ng&#i làm công an ph&#i là con cháu cán b&, lý l&ch ph&#i ba đ&#i và cha m& là đ&ng viên đ&ng c&ng s&#n thì m&#i đ&#c tuy&#n đ&ng. Còn dân th&#ng thì dù có h&#c gi&#i, có t& cách đ&#o đ&#c, có kh& năng thì cũng đ&ng xa mà nhìn. B&#n công an là thành ph&#n &#u vi&#t c&#a đ&ng, lý l&ch ph&#i &#u vi&#t, nên ăn c&#p cũng &#u vi&#t, cho nên càng ngày chúng càng l&ng hành h&#n, chúng &#c hi&#p ng&#i dân lành nhi&#u h&#n.

Ai không tin m&#i v&# quê tôi, l&#t ng&#a bàn tay thì m&#i bi&#t. Vài dòng k& chuyện quê tôi làm món quà quê h&#ng th&#m đ&#m tình th&#ng, v&#i r&#t nhi&#u n&#c m&#t, nh& bài ca “Quê tôi là chùm kh&ng t.” Th&#t ra kh& không ng&#t nh& bài ca, nh&ng nó chưa nh& kh& th&#t đ&#y. N&#c Vi&#t m&#n yêu là cái tên, là lá bùa h&# m&#ng đ&# cán b& công an làm giàu và dân nghèo thì ph&#i kh& su&#t đ&#i. Nhân dân có đói nghèo thì công an cán b& m&#i sung s&#ng đ&#c ch&#?

*****Đ&#t N&#c Tôi B&#y Gi&# R&#t L& T& Bao Gi& Thói H&# Thành Quen Tàu n&#c L& đi vào vùng “nh&#y c&#m” Tàu n&#c tôi b& bãi cá than tr&#i Ng&# dân tôi cúi đ&#u nh&#n nh&#c H&#i quân L& ngang đ&#c kh&#p bi&#n kh&#i Công ty L& lên Tây Nguyên đào qu&ng Dân x&# L& đ&#n đ&#p núi phá r&#ng Cao nguyên &#i đầu r&#i ti&#ng tr&#ng Ti&#ng sáo bu&#n trôi ti&#ng đàn t’r&#ng Đ&#t n&#c tôi b&#y gi&# r&#t L& Phim L& lên ngôi, ti&#ng L& đ&#i đ&#i Hàng x&# L& kh&#p hang cùng ngõ h&#m Em gái theo ch&#ng L& ki&#p đ&#i trôi Ôi l& th&#t cái gì cũng L& Đầu m&#t r&#i con cháu R&#ng Tiên Tr&#i bao đ&#i l&#u danh L&#c Vi&#t Mà b&#y gi&# thói h&# thành quen...